

SUOMEN VAPAA-AJAN-
KALASTAJIEN
KESKUSJÄRJESTÖ

Helsinki 24.03.2017

Liikenne- ja viestintäministeriö
PL 31
00023 Valtioneuvosto

Kirjaamo / kirjaamo@lvm.fi

Viite: Lausuntopyyntö LVM082:00/2015

Asia: Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi yksityistielaksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Liikenne- ja viestintäministeriö (LVM) ehdottaa 25.1.2017 antamassaan luonnoksessa säädettäväksi uuden yksityistielain.

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö (SVK) esittää lausuntonaan luonnoksesta seuraavaa.

1. LUONNON VIRKISTYSKÄYTÖN TURVAAMINEN

SVK on yhdessä muiden Ulkoilufoorumiin kuuluvien ulkoilua edistäviä järjestöjen kanssa antanut liikenne- ja viestintäministeriölle lausunnon luonnon virkistyskäytön ja jokamiesoikeuksien turvaamisesta yksityistielakiuudistuksessa. Yhteislausunnossamme esitimme seuraavaa:

LVM:n esityksen mukaan ulkopuolisten on lähtökohtaisesti saatava lupa yksityistien käytölle ja tällaisesta käytöstä voidaan periä maksu. Lupaa tien käyttämiseen ei kuitenkaan jatkossakaan tarvittaisi toimintaan, joka ei selvästi lisää tien kunnossapitokustannuksia. Perusteluteksteissä tulee mahdollisimman yksiselitteisesti ja määrämuotoisesti käyttää tienkäytön maksullisuuden ja luvanvaraisuuden kuvaajana toimintaa, ”joka selvästi lisää tienpidon kustannuksia”, epäselvyyksien välttämiseksi.

Lain perusteluissa on mahdollisimman selkeästi määriteltävä, mitä tarkoitetaan satunnaisella, tilapäisellä ja säännöllisellä tienkäytöllä. Maksuille on osoitettava selkeä käyttöön liittyvä peruste, jonka tulee johtua selvästi osoitetusta kulumisen lisääntymisestä.

Ulkopuolisen oikeus käyttää tietä, § 23

Pykälässä käsitellään luonnon virkistyskäytön kannalta keskeistä asiaa: yksityistien satunnaista, tilapäistä ja säännöllistä käyttämistä sekä niihin liittyvää maksullisuutta ja luvanvaraisuutta.

Pykälän perusteluteksteissä käytetään vaihtelevaa termistöä. Erityisesti attribuuttien ”todennettavia ja selkeästi todennettavia” ja ”selvästi ja selkeästi” -käyttöä tulisi yhdenmukaistaa.

Tilapäisestä tienkäytöstä sanotaan näin:

Jos tilapäinen tienkäyttö lisäisi selvästi tienpidon kustannuksia, olisi siihen saatava lupa tiekunnalta tai tieosakkailta. Tällöin aiheutuneen haitan tulisi olla selkeästi todennettavissa

Satunnaisesta tienkäytöstä sanotaan näin:

Satunnaisena tienkäyttönä voitaisiin pitää myös kerran kuukaudessa tai epäsäännöllisesti muutaman viikon välein tai joskus useamminkin toistuvaa käyttöä. Tällaista tienkäyttöä on pidettävä yleensä satunnaisena tienkäyttönä. Jos todennettavia lisäkustannuksia tienpidolle kuitenkin aiheutuu, tulee käyttö luvanvaraiseksi ja maksulliseksi tieosakkaiden päätöksen mukaisesti.

Jos tilapäinen tienkäyttö lisää selvästi kustannuksia, siihen tarvitaan siis lupa. Haitan tulisi olla selkeästi todennettavissa. Tilapäisen tienkäytön maksullisuudesta ei kuitenkaan puhuta suoraan perusteluteksteissä. Satunnaisen tienkäytön osalta maksullisuuden raja-arvona on ”todennettava lisäkustannus”, joka on liian epämääräinen ilmaus.

Esitämme, että maksullisuudesta ja luvanvaraisuudesta käytetään yhdenmukaisia määritelmiä. Satunnaisen tienkäytön tulisi olla mahdollista ilman lupaa ja se voisi olla maksullista vain, jos tien kunnossapitokustannukset selvästi nousevat.

Esitämme myös, että nyt perustelutekstissä satunnaista tienkäyttöä ohjaava lause, ”*Jos todennettavia lisäkustannuksia tienpidolle kuitenkin aiheutuu, tulee käyttö luvanvaraiseksi ja maksulliseksi tieosakkaiden päätöksen mukaisesti*”, **muutetaan muotoon**: *Jos tienkäyttö lisää selvästi tienpidon kustannuksia, tulee käyttö maksulliseksi tieosakkaiden päätöksen mukaisesti.*

Tällöin ”*lisää selvästi tienpidon kustannuksia*” on maksullisuuden ehtona riippumatta siitä, puhutaanko tien tilapäisestä vai satunnaisesta käyttämisestä.

Pykälän 23 perusteluteksteissä todetaan näin: ”*Jokamiehen oikeuksien nojalla yksityisteillä saa kulkea jalkaisin, polkupyörällä ja ratsain. Tienpidolle voi kuitenkin aiheutua lisäkustannuksia esimerkiksi pyöräilykilpailusta tai laajemmasta ratsastustoiminnasta, joka varsinkin ratsastustallien lähiteillä voi muodostua laajamittaiseksi, samoin kuin tien käyttämisestä esimerkiksi yleisölle tarkoitettujen erilaisten urheilu-, metsästys- ja kalastustapahtumien yhteydessä. Tarkoitus on, että tällaisen toiminnan järjestäjä korvaa aiheuttamansa lisäkustannukset tienpitäjälle, mikäli lisäkustannuksia aiheutuu. Aiheutuneen haitan tulisi olla selkeästi todennettavissa. Yksittäisen henkilön satunnaisesti toistuvat ratsastuskerrat tiellä eivät sen sijaan aiheuta sellaista tienpitokustannusten lisääntymistä, joka johtaisi toiminnan luvanvaraisuuteen.*”

Perustelutekstiä tulee muuttaa. Yksityisteillä voidaan järjestää pyöräilytapahtumia ja pyöräilykilpailuja. Pyöräilytapahtumassa voi olla vaikkapa viisi osallistujaa tai 100 osallistujaa. Tällöin tienkäytön maksullisuus ja luvanvaraisuus tulee sitoa tienpidonkustannusten selvään nousuun, ei itse tapahtumaan tai kilpailuun. Toiseksi yksityisteiden varrella, käytännössä metsä- ja luontoalueilla järjestettävät metsästys- tai kalastustapahtumat eivät juuri koskaan ole tarkoitettu yleisölle, vaan ne

ovat seurojen omia tapahtumia. Siksi perustelutekstin sinänsä hyvät ulkoilua kuvaavat esimerkit eivät kovin hyvin sovellu tässä asiayhteyteen.

Muutosehdotus: Esitämme, että ylempänä lainattu perusteluteksti korvataan seuraavalla: Jokamiehen oikeuksien nojalla yksityisteillä saa kulkea jalkaisin, polkupyörällä ja ratsain. Tienpidolle voi kuitenkin aiheutua selvästi todennettavia lisäkustannuksia esimerkiksi suuremmista ulkoilutoimintaan liittyvistä tapahtumista, kilpailuista tai laajamittaisemmasta ratsastustoiminnasta. Tarkoitus on, että tällaisen toiminnan järjestäjä korvaa aiheuttamansa lisäkustannukset tienpitäjälle, mikäli lisäkustannuksia aiheutuu. Aiheutuneen haitan tulisi olla selkeästi todennettavissa. Yksittäisen henkilön satunnaisesti toistuvat ratsastuskerrat tiellä eivät sen sijaan aiheuta sellaista tienpitokustannusten lisääntymistä, joka johtaisi toiminnan luvanvaraisuuteen.

Tien käytön kieltäminen ja rajoittaminen, 24 §

Pykälään on tarpeen lisätä uusi (kolmas) momentti seuraavasti:

”Jokamiehen oikeutta rajoittavaa liikennemerkkiä tai taulua ei saa asettaa ilman lakiin nojautuvaa perustetta.”

Yksityistiellä voidaan toimia jokamiehen oikeudella kuten muillakin teillä ja maastossa. Luonnonsuojelulain 5 luvun 36 §:ssä on säädetty, että jokamiehen oikeuden rajoittavien taulujen asettaminen ilman lakiin nojautuvaa perustetta on kielletty. Kun yksityiset tiet ovat usein välttämättömiä jokamiehen oikeuksien toteutumisen kannalta, on tarpeen informatiivisesti toistaa vastaava säännös myös yksityistielaisissa. Säännöksen rikkomista koskeva rangaistussäännös on luonnonsuojelulaisissa, jolloin mahdolliset rikkomukset käsitellään luonnonsuojelulain mukaisesti.

Liikennemerkkien asettamisesta säädetään lähemmin tieliikennelaisissa ja asetuksessa.

Merkille pantavaa on, että yksityisteillä käytetään yleisesti esimerkiksi ”ajoneuvolla ajo kielletty” -merkkiä, joka kieltää myös pyöräilyn. Useimmiten jokamiehen oikeudella liikkumista koskeville kielloille ja sitä osoittaville liikennemerkkeille ei ole pätevää perustetta.

Liikenteenohjauslaitteen asettaminen, § 45

Jos liikenteenohjauslaitteella estetään tai kielletään liikkuminen yksityistiellä, liikenteenohjauslaitteen asettamiseen tulee olla lupamenettely.

Yksityistielaisissa viitataan tässä kohdassa tieliikennelakiin. Liikenteenohjauslaitteen asettamisesta säädetään voimassa olevan tieliikennelain 51 §:ssä. Sen mukaan liikenteenohjauslaitteen asettamiseen tulee olla kunnan suostumus.

Muistutamme, että yksityisteitä koskevien liikenteenohjauslaitteiden asettamisessa kunnan tulee aina tarkistaa tien saamat kunnan tai maakunnan avustukset.

Tieliikennelain 51 §:n mukaan kunta ei saa evätä yksityistien hakemaa kieltoa ilman pätevää syytä. Toisaalta kunta ei saa antaa suostumusta liikenteenohjauslaitteeseen, kuten puomiin tai liikennemerkkiin, joka aiheettomasti rajoittaa tien laillista käyttöä.

Huomautamme, että mikäli puomeja poistuu uuden yksityistielain seurauksena, tieto kohteista tulisi saattaa myös karttoihin.

Liikenteen kieltäminen avustettavalla tiellä, § 91

Lakiesityksen mukaan kunnalta tai maakunnalta avustusta saavan tien käytöstä voidaan periä maksu. Näkemysmme mukaan yhteiskunnan tuki tielle korvaa sen normaalista (muiden kuin tiekunnan osakkaiden) käytöstä aiheutuvat ylläpidon kustannukset.

Tien satunnaisen käytön ei tule olla avustusta saavilla teillä maksullista, ellei tienkäyttö selvästi nosta tien kunnossapitokustannuksia tai ellei tie muuten rikkoudu.

Lisäksi

Tiemaksuista ja käyttömaksuista säädetään yksityistielain 29 ja 30 §:ssä. Ulkoilutoimintaan liittyvän satunnaisen tai tilapäisen tienkäytön näkökulmasta tulee varmistaa, ettei käyttömaksuista tule kohtuuttomia. Perusmaksun ja käyttömaksun tulee olla suhteessa tien käyttöön ja tiemaksujen määräytymiseen.

Merkittävien yksityisteiden ulkopuolisten käyttäjätahojen ja tiekuntien kouluttamista hyviin käytänteisiin ja molempien etuja kunnioittavaan käytökseen tulisi myös kehittää. Näin välttyttäisiin monilta turhilta riidoilta.

2. KALOJEN KULUN TURVAAMINEN YKSITYISTEITÄ RAKENNETTAESSA

LVM:n esityksen yleisperusteluiden 4. luvussa tarkastellaan HE:n vaikutuksia ympäristöön. Kyseinen kappale käsittelee pelkästään sähkö- ja viestintäjohtojen sijoittamista tieoikeuden mukaiselle alueelle. **Kappaleen lopussa todetaan virheellisesti**, että ”Esityksessä huomioidaan ympäristöoikeudellinen lainsäädäntö, eikä uudistuksilla ole tunnistettu olevan muita ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia”. **Jäljempänä kuvatut ympäristöongelmat olisivat jatkossa korjattavissa lausunnossamme esitettävillä muutosehdotuksilla.**

Esityksessä ei juurikaan ole otettu huomioon ympäristövaikutuksia eikä ympäristöoikeudellisen lainsäädännön puutteita yksityistielain soveltamisalueella. Yksityisteiden vesistönylitysrakenteet tarjoavat tästä hyvän esimerkin. Nykyinen tielaki ja sen soveltamisalueeseen liittyvät lait eivät ole kyenneet ehkäisemään merkittävän ympäristöongelman syntyä Suomessa.

Vastikään julkistettu ylitysrakennepilotti (<https://www.doria.fi/handle/10024/120869>) osoittaa, että **Suomessa on vajaat 100 000 vesistörunpua (ojarummut eivät mukana), joista joka kolmas on täydellinen ja joka toinen ajoittainen noususte niin kaloille, kuin niiden ravinnoksi käyttämille vesiselkärangattomille.** Tuhansia kilometrejä vesieläinten luontaisia elinympäristöjä on jäänyt ylitysrakenteiden sulkemiksi. Ongelmat yleistyvät latvavesillä, jossa sijaitsevat myös uhanalaisimmat luontotyyppimme. Enää muutama prosentti purovesistämme on täysin luonnontilaisina. Monessa tapauksessa yksityistietierummut eivät täytä vesilain eivätkä vesienhoitolain vaatimuksia. Suomi on siksi niin yksityistie- kuin rataverkostonkin osalta tarkasteltavassa asiassa Pohjoismaiden peränpitäjä.

Ympäristöministeriön yhteistyössä Maa- ja metsätalousministeriön kanssa julkaisemassa pienvesien suojele- ja kunnostusstrategiassa (Ympäristöministeriön raportteja 27/2015) korostetaan pienvesiin liittyvän monialaisen lainsäädännön kehittämistä, parempaa toimeenpanon ohjeistamista sekä käsitteiden määritelmien ja menetelmien yhdenmukaistamista pienvesien suojele- ja kunnostamisen huomioon ottamiseksi. Myös eri toimijoiden välisen yhteistyön tiivistäminen ja valvonnan tehostaminen on tärkeää. Pienvesiin lukeutuvat purot ovat mm. monille Suomessa uhanlaisille vaelluskaloille erittäin tärkeitä vaellusväyliä ja lisääntymisalueita, eivätkä teiden ylitysrakenteet saisi aiheuttaa haittaa niiden elinmahdollisuuksille.

Mikäli yksityistietä vesistön yli rakennettaessa estetään kalojen kulkumahdollisuus esimerkiksi väärin asetetun rummun seurauksena, on sillä olla suoria heikentäviä vaikutuksia myös kalaston rauhoitussäännöksiin. Vuonna 2016 voimaan astuneessa uudessa kalastusasetuksessa (2015/360) luonnonvarainen taimen on rauhoitettu suurella osalla Suomessa, mutta katkennut vaellusyhteys aiheuttaa yläpuolisiin vesiin jäävien taimenten rauhoituksen raukeamista, sillä kalastusasetuksen 1 §:n mukaan rauhoitus ei koske taimenta, joka on pyydetty sellaisesta purosta tai lammesta, johon ei ole vaellusyhteyttä merestä tai järvestä.

Lain tarkoitus, § 1

Muutosehdotus: Jotta yllä esitetyt puutteet saataisiin korjatuksi, 1 § täydennetään hallitusohjelmassakin kirjatulla virkkeellä: *Tämä toiminta tehdään ekologisesti ja sosiaalisesti kestävästi niin, että luonnon monimuotoisuus säilyy.*

Tieoikeuden perustamisen edellytykset, § 4

Pykälän toisessa momentissa esitetään, että *"Tieoikeus on suunnaltaan, leveydeltään ja muutoinkin perustettava siten, että sen tarkoitus saavutetaan mahdollisimman edullisesti ja että tiestä tai sen käyttämisestä ei aiheudu ympäristölle tarpeetonta haittaa eikä kenellekään suurempaa vahinkoa tai haittaa kuin on välttämätöntä.*

Ehdotuksen 40 §:ssä 1. momentissa käytetään samaa ilmausta.

Muutosehdotus: Tarpeeton haitta -ilmaus on ympäristön kannalta liian epämääräinen. Se tarkoittaa, että tieoikeuden perustaminen saa aiheuttaa ympäristöhaittoja, jos ratkaisut ovat tien kannalta välttämättömiä. Tarkasteltavaa kohtaa tulee muuttaa siten, että: *"...ei saa aiheutua merkittävää ympäristöhaittaa."* Mikäli uusi tielinjaus ylittää vesistön ja ylitysrakenne synnyttää totaaliesteen vesieläimille, kyse on vesilain ja vesienhoitolain vastaisesta toiminnasta.

Tien rakentaminen, § 40

Ehdotuksen 3 momentissa viitataan tie- ja vesiväylien ylitysrakenteiden osalta yleisesti muihin asiaa sivuaviin säädöksiin.

Muutosehdotus: Koska monet vesistöjen ylitysrakenteet ovat perustettu vastoin kansainvälisiä ja kansallisia säädöksiä, tässä yhteydessä tulee korostaa sitä, että nämä rakenteet eivät saa synnyttää täydellistä kalojen vaellusestettä vesilaissa tarkoitetuissa (3 §) vesistöissä.

Puiden ja pensaiden poistaminen tiealueelta ja sen läheisyydestä, § 49

Pykälässä korostetaan puuainesta pelkästään tienpitoa haittaavana tekijänä. Puuaineksen poiston ulkoistaminen on johtanut laiminlyönteihin joissa, puuaines on jätetty piennarsiivouksen yhteydessä uoman pohjalle. Tämän on puolestaan heikentänyt ylitysrakenteen purkautumiskykyä ja vesieläinten

nousumahdollisuuksia.

Muutosehdotus: Pientareiden kasvillisuuden käsittelyä ja ylitysalueiden maisemanhoitoa parannetaan nykyisestään. Käsittelyssä uomaan joutunut puu- ja muu kasviaines poistetaan välittömästi katkaisun jälkeen. Arvokkailla maisemakohteilla jyrsimien sijasta suositetaan käsin toteutettavaa harvennusta yms. yksilöllistä käsittelytapaa.

Yksityistietoimitus, § 78

Ehdotuksessa ei aseteta toimituksen pitäjälle pätevyysvaatimuksia. Kuitenkin esimerkiksi tielinjauksen ja vesistöylityksen valinnoilla on oleellinen merkitys ympäristövahinkojen syntyyn. Asian merkitys korostuu, kun otetaan lisäksi huomioon, että maanmittauslaitoksen toimitusinsinööreiltä puuttuu ympäristökoulutus (on selvitetty em. ylitysrakenteiden pilottitutkimuksessa) ja että yksityistietoimitus ja sen päätökset tehdään kahden uskoton miehen kanssa heti paikan päällä.

Muutosehdotus: Lakiin tulee kirjata maininta tietoimitusta tekevän toimitusinsinöörin riittävästä luonnontaloudellisesta asiantuntemuksesta.

Yksityistietoimituksesta ilmoittaminen muille viranomaisille ja näiden osallistuminen yksityistietoimitukseen, § 81

Ehdotus käsittelee *yksityistietoimituksesta ilmoittamista*. Rata- ja maantietoimituksia varten viranomaiset laadittavat suunnitteluvaiheessa mahdolliset YVA-selvitykset. Yksityistietoimituksessa toimitusinsinöörillä on sen sijaan ani harvoin käytössään ympäristöselvityksiä. Hyvin poikkeuksellista myös on, että toimitusinsinööri teettäisi tai vaatisi tällaista selvitystä ennen toimituskokousta (vrt. edellisen kohdan asiantuntemus).

Luontoarvojen huomioon ottamisesta säädetään nykyisessä laissa yksityisteistä, tarkemmin sen 7 ja 7a §:ssä. Uuden tiehankkeen ollessa kyseessä toimitusinsinööri lähettäisi esityksen mukaan kutsukirjeen toimituskokouksesta myös ympäristöviranomaiselle, mutta ilman ympäristönäkökulmaa selventäviä dokumentteja. Maanmittauslaitoksella ei ole ympäristönäkökohtien hoitamiseen liittyvää asiantuntijaa, laatu järjestelmää eikä erillistä opasta.

Muutosehdotus: Käytäntöjä tulee kehittää esimerkiksi niin, että tietoimituksen hakijalta edellytetään hakemuksen liitteeksi ympäristöviranomaisen hyväksymä selvitys. Lisäksi ympäristöviranomaisen esittämät vaatimukset tulisi kirjata toimitusasiakirjan ehtokohtaan.

Avustukset, luku 8

Muutosehdotus: Ainakin valtion myöntämien avustusten (yksityistieavustus, KEMERA-avustus) kriteereitä tulisi täydentää niin, että kestäviin ympäristöratkaisuihin sitoutuva hanke on etulyönnissä avustusrahojen jakamisessa.

Yksityistierekisteri, § 96

Ehdotuksen 1. momentissa mainitaan, että *”maanmittauslaitos pitää rekisteriä niistä yksityisistä teistä, joita koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta (yksityistierekisteri)”*.

Tällä hetkellä lähes kaikki ylitysrakenteisiin liittyvä tieto on tallennettu Liikenneviraston rekistereihin. Ne ovat siirtymässä yhteiskäyttöisiksi ns. Taitorekisterin alle. Nämä liikenneviranomaisen rekisterit eivät sisällä tietoa ylitysrakenteiden ympäristöllisestä tilasta tai läpikulkukelpoisuudesta. Sen sijaan ympäristöviranomaisen tietojärjestelmiin (VESTY, SAKTI) näitä tietoja jonkin verran sisältyy.

Muutosehdotus: Tarvitaan valtakunnallinen paikkatietopohjainen sovellus, joka kykenee keräämään tietoa eri järjestelmistä ja rajapinnoista. Liikenneviraston Taitorakennerekisteriä tulee kehittää niin, että yksityistierekisterikin on sen alla tai ainakin yhteiskäytössä Taitorekisterin ja ympäristöhallinnon VESTY-tietojärjestelmän kanssa. Yksityistierekisteriä on kehitettävä myös sisällöllisesti niin, että muutosten jälkeen rekisteristä voidaan suodattaa myös ympäristöllisiä tunnuslukuja.

3. LOPUKSI

Vaikka esityksen mukaan jokamiehenoikeuksiin (kävely, hiihtäminen, pyöräily) ei lakiesityksen mukaan puututa, voi LVM:n esitys yksityistielaksi toteutuessaan johtaa jokamiehenoikeuksien kaventumiseen. Jokamiehenoikeudet ovat olennainen osa suomalaisten luontokontaktien säilymiselle ja niillä markkinoidaan Suomea myös houkuttelevana matkailumaana. Kansanterveyttä todistettavasti kohentavien luontoharrastusten, kuten kalastuksen, sienestyksen ja marjastuksen harjoittaminen voivat vaikeutua. Kyseessä ovat hyvin laajat kansalaisryhmät, esimerkiksi vapaa-ajankalastusta harjoittaa maassamme noin 1,6 miljoonaa henkilöä vuosittain. Esitys kaippaa täsmennyksiä ja korjailuja vielä runsaasti. Epäselvä lainsäädäntö aiheuttaa aivan turhia riitoja ja valituksia, mikä ei ole kenenkään edun mukaista.

Esityksessä ei liioin ole tunnistettu olevan ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia. Yksityisteiden vesistönylitysrakenteet voivat olla kuitenkin täydellisiä vaellusesteitä lukuisille vesieliöille ja niillä on suora vaikutus mm. uhanalaisten taimenen rauhoittamiseen.

Nykyinen tielaki ja sen soveltamisalueeseen liittyvät lait eivät ole kyenneet ehkäisemään jo syntyneen merkittävän ympäristöongelman syntymistä maassamme: tuhansia kilometrejä vesieläinten luontaisia elinympäristöjä on jäänyt ylitysrakenteiden sulkemiksi. Myös tältä osin esitys kaippaa vielä huomattavia lisäyksiä ja muutoksia. Sipilän hallitusohjelma 2015 ja siinä esitetyt kärkihankkeet antavat em. asian korjaamiseksi mainion selkänojan. Yhtymäkohdat löytyvät biotalouden vahvistamisesta, tie- ja rataväylästä saneeraustarpeesta sekä valtakunnallisen kalatiestrategian 2012 ja metsästrategian 2025 toimeenpanosta. Edelliset tavoittelevat kasvavaa biotuotantoa ja biomassan laadukasta kuljetusväylästä tuotannon ja jalostuksen välillä. Tämä toiminta luvataan lisäksi tehdä ekologisesti ja sosiaalisesti kestävästi niin, että luonnon monimuotoisuus säilyy.

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestön puolesta

Markku Marttinen

Toiminnanjohtaja

Vanha talvitie 2-6 A 11

00580 HELSINKI

p. 044 759 9717

sähköposti: markku.marttinen@vapaa-ajankalastaja.fi

